

Rechtbank
van
Eerste Aanleg
Veurne
7de kamer

Rep. Nr. /BR De Rechtbank van Eerste Aanleg van het gerechtelijk arrondissement
Veurne, zevende kamer, wijzend in burgerlijke zaken, heeft het volgende
vonnis uitgesproken:

* * *

AR. nr. 04/356/A

In de zaak van:

met zetel te

EISERES

hebbende als raadsman Meester

advocaat te

t e g e n

HET VLAAMS GEWEST, vertegenwoordigd door de

VERWEERSTER

hebbende als raadsman Meester

ad_vocaat te

* * *

Gelet op de dagvaarding
Gezien de conclusies voor partijen
Gehoord partijen in hun middelen en conclusies ter openbare terechtzitting
Gezien de neergelegde stukken.

PRELIMINAIR:

Justitie moet als overheidsinstelling aan elke rechtsonderhorige waarborgen dat een kwalitatieve rechterlijke beslissing tussenkomt binnen een redelijke termijn.

Binnen de zorg enerzijds een performante (kwantitatieve)justitie te waarborgen en anderzijds een kwalitatieve justitie met elkaar te verzoenen, dient volgens thans eerste voorzitter van het hof van cassatie, de motiveringsverplichting van de rechter - opgelegd bij artikel 149 van de Grondwet en 780, 3° Ger.W. - te worden herzien, en dit in het belang van de rechtsonderhorige zelf.

Er werd vastgesteld dat de huidige (belastende) motiveringsverplichting qua inhoud van de rechterlijke beslissing zelf veeleer geen meerwaarde betekent. Deze motivering is meestal omslachtig, zwaar en verwarrend. Zij verbergt de werkelijke inzet van het geschil en maskeert de kern van het geschil.

Er werd voorgesteld om zeker in eerste lijn de motiveringsverplichting van de rechter te herzien in de zin dat er een positieve motiveringsverplichting in de plaats komt. Dit wil zeggen dat zowel naar de feiten toe, als naar de motivering in rechte de rechter niet meer expliciet antwoordt op alle voor hem gebrachte middelen die de partijen in besluiten ontwikkelen noch deze expliciet verwierpt.

De rechter dient alleen de coherentie van zijn beslissing uiteen te zetten, zonder te moeten preciseren waarom andere middelen dienen verworpen te worden, of anders niet in concreto kunnen weerhouden worden.

De positieve motiveringsverplichting kan onmiddellijk en zonder wetswijziging toegepast worden door de rechter die zetelt in eerste aanleg.

Dit is het juridisch standpunt dat door de auteur werd uiteengezet in een nota van 14 juli 2004 en dit stuk werd besproken tijdens de behandeling van de wetswijzigingen in de Kamer naar aanleiding van het stand komen van de wet van 26 april 2007 met het oog op het bestrijden van de gerechtelijke achterstand (Kamer 5e sessie van de 51ste legislatuur 2006-2007 Doc 51 2811/001 blz. 11 ev.).

DE RECHTBANK VERLEENT VOLGEND VONNIS (BEOORDELING):

Wij zullen derhalve in deze zaak de methode van de positieve motiveringsverplichting toepassen en zeggen dat alle niet uitdrukkelijk beantwoorde middelen van partijen impliciet worden afgewezen als ter zake niet dienend.

Eiseres doet verzet tegen een dwangbevel van 29.04.2004 door de stedenbouwkundige inspecteur geveiseerd op 19.04.2004 ten belope van 1.250 euro.

Eiseres oordeelt dat deze boete wederrechtelijk is, ontoelaatbaar, van nul en generlei waarde, minstens zonder voorwerp en zonder enig rechtsgevolg noch rechtsgrond.

Minstens vraagt zij de herleiding tot 1/10de en vraagt zij een dwangsom.

Wij zijn bevoegd te oordelen over dergelijke aangelegenheden.
Het verzet werd tijdig ingesteld.

Uit het relaas van de feiten die zij doet, blijkt dat niemand van het bestuur van de vennootschap ooit is gehoord tijdens het strafonderzoek dat deze zaak voorafging. Zij stelt dat aannemer en architect ook zijn beboet. Verwerende partij spreekt zulks niet expliciet tegen.

Los van het feit dat de burgerlijke rechter bevoegd is om herstelmaatregelen uit te spreken, terwijl een dergelijke sanctie het karakter heeft van een straf, heeft ook hier de burgerlijke rechter de bevoegdheid om te oordelen of een opgelegde boete door de bevoegde overheid evenredig is met de inbreuk.

Mocht de zaak voor de strafrechter zijn gebracht, dan zouden de rechten van de verdediging zijn miskend door vervolgende partij nu eiseres in haar bestuur is miskend in haar rechten van verdediging. Het is een minimale vereiste dat wie een strafbare inbreuk wordt ten laste gelegd, gehoord wordt voorafgaandelijk aan de vervolging voor de rechter. Het is niet omdat nu de zaak voor de burgerlijke rechter wordt gebracht dat deze substantiële nietigheid plots niet meer zou blijven bestaan.

Mocht de zaakvoerder zijn gehoord, dan zou onmiddellijk duidelijk zijn geworden dat de elementen van een ander dossier in dit dossier zonder relevantie zijn. Dan zou de primaire opgelegde boete nooit zo hoog zijn geweest, en meer nog zou wellicht geen boete zijn opgelegd. Eiseres bekwam precies later een bouwvergunning voor de gewraakte werken die werden stilgelegd. Bovendien waren de werken binnen zonder relevantie op de stillegging van de werken buiten.

Het verzet is gegrond. De opgelegde boete is niet verschuldigd.

Gelet op de art. 2 en volgende van de Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in Gerechtszaken,

**OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK,**

Wijzende in burgerlijke zaken, in eerste aanleg en op tegenspraak,

Verklaart de vordering toelaatbaar en gegrond in de volgende mate: zegt voor recht dat het dwangbevel de dato 29.04.2004 nietig is en zonder enige waarde.

Legt de kosten van de procedure lastens de verwerende partij.

Heropent de debatten ten einde de kosten te begroten.

Krachtens art. 3 Ger. W. zijn de wetten inzake de rechtspleging van toepassing op hangende rechtsgedingen, hetgeen wordt bevestigd door art. 13 Wet Verhaalbaarheid Honoraria.

Dit impliceert dat voor zaken die in beraad genomen werden voor de datum van inwerkingtreding van de wet, de rechter in beginsel verplicht is de debatten te heropenen om partijen de mogelijkheid te geven hierover standpunt in te nemen. Op die wijze zou de rechter de rechten van verdediging kunnen vrijwaren.

Stelt de zaak op de terechtzitting van 21 mei 2008 om 9.30 uur.

Staat de voorlopige tenuitvoerlegging van het huidig vonnis toe, doch zeggen voor recht dat er geen aanleiding bestaat tot uitsluiten van het kantonement, bij gebrek aan inroeping of bewijs van de hiertoe voorziene wettelijke voorwaarden;

Aldus gewezen en uitgesproken op de openbare terechtzitting van woensdag 23 april 2008

**Aanwezig :
kamer en**

**alleenzetelend Rechter. Voorzitter van de zevende
Griffier.**